

κηρυκας

ΓΝΩΜΗ

Θέσεις και Απόψεις

Ο κ. Ανδρέας Ζιαρτίδης

Από την περασμένη Κυριακή, 22 του Νοβέρη 1987, ο κ. Ανδρέας Ζιαρτίδης, που για σαράντα τόσα χρόνια υπηρέτησε ως Γενικός Γραμματέας της ΠΕΟ, «παράδωσε τη σκυτάλη», όπως είπε ο ίδιος, στον κ. Παύλο Δίγκλη. Παραιτήθηκε από το αξίωμα του Γενικού Γραμματέα, και περιορίστηκε στη νέα θέση του «Προέδρου» της ΠΕΟ.

Δεν ξηρούμε ποιά θα είναι τα καθήκοντα και οι εξουσίες του «Προέδρου» της ΠΕΟ. Ούτε μας αφορούν οι λόγοι της αλλαγής. Ικανοποιούμαστε από τη γνώμη ότι ο κ. Ζιαρτίδης, θα συνεχίσει να έχει κάποιο λόγο, στα συνδικαλιστικά πράγματα του τόπου.

Ερμηνεύουμε την ανακατάταξη αυτή, ως την απαρχή της σταδιακής αποχώρησης του κ. Ζιαρτίδη από την ενεργό δράση.

Και η «αποχώρηση» ενός «μεγάλου», δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη.

Και ο κ. Ανδρέας Ζιαρτίδης, υπήρξε και είναι ένας «μεγάλος» του συνδικαλιστικού κινήματος της Κύπρου. Δεν δυσκολευόμαστε καθόλου να υιοθετήσουμε το χαρακτηρισμό του κ. Δίγκλη, ότι ο κ. Ζιαρτίδης είναι ένας από τους «πατέρες» του συνδικαλισμού στην Κύπρο, που, μάλιστα, άφησε ανεξίτηλη την προσωπική του σφραγίδα πάνω στην ανέλιξη του συνδικαλιστικού κινήματος του τόπου.

Με τον κ. Ζιαρτίδη, διαφωνήσαμε πολλές φορές στο παρελθόν και διατηρούμε ακόμα και τώρα, πολλές και έντονες διαφωνίες, για θέσεις και απόψεις του πάνω σε πολλά θέματα.

Για παράδειγμα:

- Δεν υποστηρίζουμε την κομμουνιστική ιδεολογία του.
- Δεν συμφωνούμε με όλες τις θεραπείες που, από καιρό σε καιρό, έισηγείται για τα εργατικά μας πράγματα.
- Πάνω απ' όλα, έντονα διαφωνήσαμε στο παρελθόν και διαφωνούμε και τώρα, και μάλιστα τον επικρίναμε, για τις θέσεις που έχει και τις απόψεις που εκφράζει πάνω στο εθνικό μας θέμα.

Κατά καιρούς, ο κ. Ζιαρτίδης είτε γιατί έτσι πιστεύει είτε γιατί αυτό το ρόλο του αναθέτει το ΑΚΕΛ, παρουσιάζεται ως ο προπομπός των πιο ενδοτικών θέσεων του ΑΚΕΛ πάνω στο εθνικό μας θέμα. Όπως, παλιότερα, για το θέμα των προσφύγων, αργότερα για τα Έγγραφα Κουεγιάρ και, πιο πρόσφατα, για την υποστήριξη που εξέφρασε στο σύνθημα «συνομιλίες χωρίς όρους»

Όλα αυτά, όμως, δεν μειώνουν την προσφορά του ανθρώπου, για μισό σχεδόν αιώνα, στα συνδικαλιστικά πράγματα του τόπου μας. Τόσο η προσφορά του όσο και η συμβολή του, είχαν καθοριστική σημασία για τον τόπο μας. Και γι' αυτό, ο τόπος και ο Λαός μας, του οφείλουν αναγνώριση και τιμή.

Πέρα όμως από την προσφορά και τη συμβολή του ανθρώπου, δεν μπορούμε να παραλείψουμε αναφορά και στον ΑΝΘΡΩΠΟ Ζιαρτίδη.

Είτε διαφωνείς είτε συμφωνείς μαζί του, δεν μπορείς παρά να αναγνωρίσεις και να εκτιμήσεις τη διαύγεια της κρίσης του, τη βαθιά έγνοια του για τον εργαζόμενο, αλλά, ταυτόχρονα, και για τον τόπο και για το συλλογικό καλό.

Την πραότητα της έκφρασης, την ευγένεια, το ήθος, την καλή πίστη, τη θέληση να «κτίσει» και όχι να «χαλάσει».

Με το πέρασμα αυτού του «μεγάλου», του ευχόμαστε μακροζωία και προσωπική ευτυχία. Και πολλά ακόμα χρόνια εποικοδομητικής προσφοράς στο συνδικαλιστικό κίνημα του τόπου μας.

Αυτή, θα είναι, ταυτόχρονα, και προσφορά στον τόπο μας.